

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 lipca 2024 r.

DIH-2.707.17.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 15.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: Kpa, art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35dust. 1 pkt 1 i ust. 4, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 i 681 oraz z 2024 r. poz. 694), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 22 maja 2024 r. złożonego przez współników spółki cywilnej p. Henryka Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „MAGMA” oraz p. Miłosza Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PAMA Henryk Maciejczyk, Miłosz Maciejczyk Spółka Cywilna ze stałym miejscem wykonywania działalności gospodarczej Suchatówka 48 B w Gniewkowie (zwanej dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 maja 2024 r. Nr 24/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) wymierzającej ww. Stronie solidarnie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym **postanawia uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 5 czerwca 2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej: Kujawsko - Pomorski WIIH) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie pełnomocnika wraz z aktami sprawy (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024).

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH 26 lutego 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer PHU.8361.4.9.2024 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U.

z 2023 r. poz. 846 i 1681) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału znajdującym się figurującym jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Kontrolę przeprowadzono w obecności współnika spółki cywilnej, któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli oraz wręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzono do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: ekogroszek, nazwa handlowa, groszek plus, w ilości 18 ton oraz orzech w ilości 10 ton.

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech. Przedmiotowa partia węgla pochodziła z jednej dostawy. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę jak również wystawionego przez przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kolumbia.

Wspólnik spółki cywilnej w obecności którego przeprowadzano czynności kontrolne przedłożył kopię faktury VAT nr 10/H/05/2023 z 19 maja 2023 r. oraz świadectwo jakości paliw stałych wystawione 19 maja 2023 r. przez dostawcę. Ponadto Strona przedstawiła wystawione dla partii węgla kamiennego w sortymencie orzech świadectwo jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r.

W toku kontroli 26 lutego 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanej na zwale o masie 10 ton próbki pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/100-031. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023, wystawionego dla węgla orzech oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania

o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego, a także oświadczenie o kraju pochodzenia węgla. W kontrolowanej placówce nie stwierdzono wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 26 lutego 2024 r. Strona w treści protokołu została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: ustawą o IH. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0446/24/4860, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez Stronę w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu, w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie orzech, jak również wskazanymi przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6031/24/4860 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 6031/24/4860 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami uznano by każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego badań nr 6031/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez Stronę w treści świadectwa jakości

nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałyby uznany każdy wynik mniejszy lub równy $10,5\% (\leq 10,0\% + 0,5\%)$.

W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym przez Stronę.

Kujawsko-Pomorski WIIH 13 marca 2024 r. w toku kontroli poinformował Stronę o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. Strona oświadczyła że nie zna przyczyn niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych. Wartości parametrów w wystawionych świadectwach jakości paliw stałych określone są na podstawie świadectw jakości otrzymanych od dostawcy oraz wartości wskazanych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych. Ponadto Strona nadmieniła, że nie ma już w ofercie paliwa stałego orzech, z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych, ponieważ został sprzedany klientom indywidualnym na dowód czego przedstawiono dwie faktury sprzedaży paliwa stałego. Protokół został podpisany bez uwag. Strona została pouczone o możliwości wniesienia uwag na piśmie na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Pismem z 18 marca 2024 r. doręczonym do WIIH 22 marca 2024 r. wpłynęły zastrzeżenia do protokołu kontroli. Pełnomocnik jednego z kontrolowanych przedsiębiorców wskazał w nim, iż z protokołu kontroli ani z wyników badań laboratoryjnych nie wynika, czy przedmiotem badań były te same próbki, które pobrano podczas kontroli jak również nie wynika z nich metodologia pobierania próbek. Zastrzeżenia Pełnomocnika dotyczyły również sit do przesiewu węgla, gdzie organ powinien wykazać ich certyfikaty. Ponadto wskazał, że nie zostały uwzględnione wyjaśnienia kontrolowanego, z których miało wynikać, że paliwo stałe znajduje się w tym miejscu od roku w związku z czym zachodziły procesy erozyjne w wyniku których powstawał miał węglowy. Wskazał, że paliwo stałe było przesiewane dla klienta, a powstały miał węglowy nie był wprowadzany do obrotu.

Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 28 marca 2024 r. wezwał radcę prawnego do usunięcia braków formalnych wniosku, tj. przekazania pełnomocnictwa. W odpowiedzi otrzymano pełnomocnictwo między innymi dla radcy prawnego w postępowaniu kontrolnym.

Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 12 kwietnia 2024 r. udzielił odpowiedzi na uwagi do protokołu kontroli, w którym wskazał:

- w trakcie kontroli PHU.8361.4.9.2024 pracownicy laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów WIIH pobrali do badań jakościowych próbkę i próbkę kontrolną węgla kamiennego orzech,
- udział w tej kontroli pracowników laboratorium był zgodny z art. 18a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- pobieranie próbek nastąpiło zgodnie z protokołem pobierania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024 w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. 2019, poz. 1891, ze zm.), który to wskazano na stronie nr 2 protokołu jak również karcie na karcie drugiej protokołu kontroli,
- przekazanie próbek nastąpiło zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwzględnieniem konieczności

uniemożliwienia identyfikacji kontrolowanego lub miejsca pobrania próbek, przy czym do podjęcia stosownych działań w tym zakresie zobowiązany jest inspektor realizujący dyspozycje Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw jak i ww. Zarządzający,

- identyfikacja próbek możliwa jest na podstawie protokołu do użytku wewnętrznego sporządzonego zgodnie z art. 21 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stosowny protokół został sporządzony również w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024,
- metody badań zarówno próbki jak i próbki kontrolnej wskazano w przekazanych kontrolowanemu w toku kontroli PHU.8361.4.11.2024 protokołach badań (kolumna 3: „Metoda badania”),
- badania zostały przeprowadzone przez wyspecjalizowane laboratorium, posiadające stosowne certyfikaty akredytacji (wskazane w obu protokołach z badań na stronie pierwszej, a w przypadku protokołu 20/200001499/100-031 również na stronie drugiej) posiadające odpowiednie narzędzia, w tym sita do analizy ziarnowej których sprawność jest weryfikowana o oparciu o wytyczne normy PN-ISO 3310-2:2000 „Sita kontrolne. Wymagania techniczne i badania. Sita kontrolne z blachy perforowanej.”,
- dokumenty przedłożone przez kontrolowanego w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024 (wskazane na karcie nr 3 protokołu kontroli) nie pozwoliły na przyjęcie wskazanego przez pełnomocnika czasu składowania kwestionowanego paliwa stałego,
- wbrew twierdzeniom pełnomocnika podczas kontroli PHU.8361.4.9.2024, kontrolowany nie złożył wyjaśnień w opisanym w piśmie z 18 marca 2024 r. zakresie, a w trakcie kontroli PHU.8361.4.11.2024 przyznał jedynie że nie są mu znane przyczyny niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych.

Pismem z 15 kwietnia 2024 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawach:

- obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Jednocześnie odrębnym pismem z 15 kwietnia zwrócono się do Strony o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pisma zostały doręczone Stronie 17 kwietnia 2024 r. Pismem z 19 kwietnia 2024 r. Strona poinformowała o wartości obrotów za paliwa stałe.

W dniu 24 kwietnia 2024 r. do siedziby Kujawsko-Pomorski WIIH wpłynęło pismo procesowe strony postępowania, w którym do postępowania zgłosił się Pełnomocnik, do pisma dołączono pełnomocnictwa. Pełnomocnik wniósł o to by protokół kontroli, uwagi do protokołu i odpowiedź oraz stanowisko strony włączyć do akt sprawy. Jednocześnie zaznaczył, że rozważa o złożenie dalszych wniosków dowodowych w zakresie przesłuchania świadków

na okoliczność przeprowadzenia kontroli pobrania próbek do badań laboratoryjnych i okresu składowania pryzmy węgla na wolnym powietrzu. Pełnomocnik rozważa również przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność prawidłowości poboru próbek do badań laboratoryjnych.

Kujawsko-Pomorski WIIH za pismem z 25 kwietnia 2024 r. przestał do Pełnomocnika wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez możliwość identyfikacji osób udzielających pełnomocnictwa w niniejszym postępowaniu. Dnia 9 maja 2024 r. do organu wpłynęły prawidłowe pełnomocnictwa.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 15 maja 2024 r., wydał decyzję nr PHU-24/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) nakładającą solidarnie na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw statych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku poprzedzającym rok kontroli. Organ pierwszej instancji uwzględnił również fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w ustawowo określonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia. Organ pierwszej instancji przeanalizował również materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu i nie dopatrzył się możliwości zastosowania art. 189f Kpa w tej sprawie. Decyzja została doręczona Pełnomocnikowi Strony 17 maja 2022 r.

Pełnomocnik pismem z 28 maja 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 15 maja 2024 r. nr PHU-24/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania lub uchylenie decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do organu pierwszej instancji. Pełnomocnik wyraził zdanie, że okoliczności iż badania laboratoryjne zostały przeprowadzone przez akredytowane laboratorium wcale nie daje pewności, iż wynik jest właściwy. Zdaniem odwołującego się nie wykazano, że pobór próbek i metody badań są zgodne z prawem, a sista posiadają stosowne certyfikaty. Pełnomocnik zwraca uwagę, że organ nie wziął pod uwagę daty zakupu węgla. Ustalenie daty pozwoliłoby organowi ocenić okres, w którym węgiel był składowany na placu i ewentualny wpływ tego okresu i warunków pogodowych na jakość sprzedawanego węgla odbiorcy końcowemu. Powyższe świadczy, iż organ I instancji uchybił swoim obowiązkom procesowym określonym w art. 7 i art.77 Kpa. Organ nie ustalił w sposób należyty prawdy obiektywnej i nie wyjaśnił wszystkich okoliczności sprawy. Niezależnie od tych okoliczności zastosowanie kary administracyjnej

jest nieuzasadnione. Pełnomocnik wskazał, że Przedsiębiorcy prowadzą niewielką działalność sprzedaży węgla, który ulega degradacji. Chcąc zachować odpowiednią jakość paliwa stałego przed dostarczeniem go do klienta jest on przesiewany przez sita. Dotychczas nie było żadnych reklamacji w zakresie sprzedawanego towaru, co świadczy o staranności sprzedających. Pełnomocnik zaznaczył, że nie są prowadzone przez przedsiębiorców żadne badania laboratoryjne jakości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Pełnomocnik do dowołań załączył fakturę zakupu węgla kamiennego orzech (VAT nr 10/H/05/2023 z 19 maja 2023 r.

Pismem z 12 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie. Pismo zostało doręczone 19 czerwca 2024 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu I instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej jako „ustawa o IH”, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw paliwa stałe wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do gospodarstw domowych oraz do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW muszą spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 7a ustawy zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ponadto zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem

jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art.35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z 26 lutego 2024 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.9.2024) wraz z załącznikami, protokoły z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r., protokół kontroli z 13 marca 2024 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.11.2024) wraz z załącznikami oraz akta postępowania administracyjnego wszczętego pismem z 15 kwietnia 2024 r.

Z treści protokołu kontroli z 26 lutego 2024 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.9.2024) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg, pobrano w należącym do Strony składzie opatu z partii węgla kamiennego o masie 10 ton składowanego na zwale. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024. Niewątpliwym jest fakt, iż badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołami z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazały i potwierdziły, że badane paliwo stałe nie spełniało wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w załączniku w tabeli nr 2 do ww. rozporządzenia oraz wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna. Maksymalna dopuszczalna wartość ww. parametru wynikająca z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych i wartość wskazana przez Stronę w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wynosiła max 10,0%. Natomiast badania wykazały, że zawartość podziarna w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wynosiła 32,6%, a w próbce kontrolnej nr 6031/24/4860 wynosiła 33,3%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 5% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik oznaczenia zawartości podziarna mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ

I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jak również z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Kujawsko-Pomorski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Kujawsko - Pomorski WIIH uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu, iż organ I instancji uchybił swoim obowiązkom procesowym określonym w art. 7 i art.77 Kpa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Wyrażony w art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez Stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że obowiązek z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że przedsiębiorca

w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Z powołanych powyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że świadectwo jakości paliw stałych spełnia również rolę informacyjną i ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w którym ustawodawca zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Niezależnie od terminu zakupu paliwa stałego oraz okresu jego składowania i warunków w jakich było przechowywane, to na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu ciąży obowiązek aby parametry wskazane w wystawionym przez niego świadectwie jakości dla paliwa stałego były zgodne z rzeczywistymi parametrami paliwa wprowadzonego do obrotu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez wprowadzanie do obrotu paliw stałych rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Zgodnie z ww. wykładnią paliwo stałe na każdym etapie obrotu jest wprowadzane do obrotu. W odwołaniu Pełnomocnik wskazał, że paliwo stałe było przesiewane przed dostawą dla klienta. Zgodnie z art. 76 § 1 Kpa protokół kontroli i akta kontroli stanowią dokument urzędowy, a więc dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Z ww. dokumentów nie wynika, aby Strona zgłosiła fakt przesiewania paliwa stałego w toku kontroli. Z akt sprawy wynika, że Strona nie informowała o sortowaniu węgla bezpośrednio przed sprzedażą. Strona osobiście uczestnicząca w kontroli została pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. Protokół nr PHU.8361.4.9.2024 z 26 lutego 2024 r. został podpisany bez uwag. Nie wniesiono do niego żadnych zastrzeżeń. Przedsiębiorca podpisując protokół kontroli bez zastrzeżeń potwierdza, że zawarte w nim informacje są zgodne ze stanem faktycznym. Zaznaczyć należy że Strona w dniu kontroli 13 marca 2024 r. kiedy została poinformowana o wynikach badań laboratoryjnych oświadczyła, że „nie zna przyczyn niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych”. Zastrzeżenia wniesiono dopiero w piśmie z 18 marca 2024 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów organ I instancji zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy, a argumentacja Strony, stanowi próbę uniknięcia odpowiedzialności z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu iż nie wykazano, że pobór próbek, metody badań są zgodne z prawem, a urządzenia (sita) posiadają odpowiednie certyfikaty Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Inspektorzy Inspekcji Handlowej są przeszkoleni w zakresie poboru próbek paliw stałych nie mniej jednak na podstawie art. 18a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub z innym akredytowanym podmiotem na pobieranie próbek paliw stałych, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny. W takim przypadku, próbki paliw stałych są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub przez inny akredytowany podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobieranie. W niniejszym postępowaniu w związku z potrzebą pobrania próbek paliwa stałego przy wykorzystaniu specjalistycznego sprzętu, pobór próbek i badania laboratoryjne zostały przeprowadzone przez pracowników laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., z którym Prezes UOKiK zawarł umowę na realizację ww. usług.

W treści protokołu kontroli z 26 lutego 2024 r. wskazano z imienia i nazwiska pracowników ww. podmiotu, którzy w toku kontroli dokonali poboru. Odnosząc się do podnoszonych w odwołaniu zarzutów o niezgodnym z przepisami prawa sposobie pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że sposób pobierania próbek paliw stałych został określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891 oraz z 2023 r. poz. 2662), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych, i wskazanych w nim dokumentach normatywnych. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego wynika, że czynność pobrania próbek została przeprowadzona przez pracowników laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. Podmiot ten posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji numer AK 013 obejmującą m.in. inspekcję ilości i jakości towarów w tym paliw stałych (węgla kamiennego, węgla brunatnego i koks). Certyfikowane metody i procedury inspekcji obejmują między innymi normy:

- 1) PN-G-04502:2014-11 Węgiel kamienny i brunatny - Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych - Metody podstawowe;
- 2) PN-ISO 18283:2008 Węgiel kamienny i koks - Ręczne pobieranie próbek;
- 3) PN-ISO 1953:1999 Węgiel kamienny - Analiza ziarnowa metodą przesiewania.

W toku kontroli w należącym do Strony składzie czynność pobrania próbek paliwa stałego udokumentowano protokołem nr PHU.8361.4.9.2024. Z treści tego dokumentu wynika, że próbkę pobrano z partii węgla kamiennego orzech składowanej w pryzmie o masie 10 ton. Liczba pobranych próbek pierwotnych wynosiła 32, co jest zgodne z postanowieniami normy PN-G-04502:2014-11, zgodnie z wymaganiami której jeżeli badano partię węgla kamiennego o masie do 1000 ton lub węgla brunatnego o masie do 2500 ton, to minimalna liczba próbek pierwotnych wynosi 32. Zgodnie z powyższym dokumentem normatywnym minimalną masę próbki pierwotnej wyznacza się wg wzoru $m = 0,06 \cdot D$, gdzie D - oznacza wielkość największego ziarna w badanej partii, wyrażoną w milimetrach. Maksymalny wymiar dla

badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech został określony w tabeli nr 2 lp. 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej: „rozporządzeniem” jako 80,0 mm. Stąd minimalna masa próbki pierwotnej wynosiła $m = 0,06 \cdot 80,0 \text{ mm} = 4,8 \text{ kg}$. W związku z powyższym minimalna masa próbki ogólnej to 153,60 kg. Z treści protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024 wynika, że pobrano próbkę ogólną o masie 225,94 kg. Zgodnie z treścią ww. protokołu punkty pobrania próbek znajdowały się zarówno na górnej powierzchni przyzmy jak i na skarpach. Próbkę ogólną otrzymano poprzez połączenie wszystkich próbek pierwotnych. Następnie zgodnie z ww. przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych próbkę ogólną podzielono na dwie próbki: próbkę i próbkę kontrolną.

Próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg uzyskano poprzez podzielenie próbki ogólnej w stosunku zbliżonym do 1:1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że czynność pobrania próbek paliw stałych została dokonana zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych i wskazanymi w nim dokumentami normatywnymi. Strona obecna przy wykonywaniu czynności podpisała protokół pobrania próbek paliw stałych nr PHU.8361.4.9.2024 bez uwag. Sposób pobrania próbek paliw stałych nie był kwestionowany przez Przedsiębiorcę bezpośrednio w treści protokołu kontroli 26 lutego 2024 r. nr PHU.8361.4.9.2024, nie wniesiono również uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Uwagi Strony odnośnie wątpliwości co do poboru próbek paliwa stałego, a także sit pojawiły się dopiero po przedstawieniu wyników badań laboratoryjnych po kontroli z 13 marca 2024 r. Jak już wcześniej wskazano Strona w dniu kontroli 13 marca 2024 r. oświadczyła, że „nie zna przyczyn niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych”. Odnosząc się do wątpliwości, które Pełnomocnik zgłaszał w zakresie użytych sit, Wojewódzki Inspektorat IH zwrócił się do akredytowanego podmiotu z zapytaniem o stosowne certyfikaty dla tych urządzeń.

W odpowiedzi (mail z 25 marca 2024 r. w aktach sprawy) SGS Polska Sp. z o.o. wskazał, że „sita do analizy ziarnowej są pod stałym nadzorem SGS Polska Sp. z o.o. i ich weryfikacja jest prowadzona zgodnie z programem nadzoru nad wyposażeniem w ramach systemu jakości jednostki inspekcji. Nadzór nad sprawnością sita i metodyka ich sprawdzania jest oparta o wytyczne normy PN-ISO 3310-2:2000 „Sita kontrolne. Wymagania techniczne i badania. Sita kontrolne z blachy perforowanej”. Jak już wskazano powyżej SGS Polska Sp. z o.o. posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji numer AK 013 obejmującą między innymi metodę i procedurę analizy ziarnowej węgla kamiennego metodą przesiewania.

Nadmienić należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, wskazał, iż „pamiętać należy, że Strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność Strony polega na obrocie towarami, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie.

Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczone - w terminie określonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Przedsiębiorca - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...). Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników badania próbek - dowód ze świadka i przesłuchania Strony (...) (por. wyrok WSA z 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20 orzeczenie niepublikowane).

Z materiału dowodowego wynika niewątpliwie, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że wskazana w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wartość parametru zawartość podziarna wynosząca max. 10,00% była niezgodna ze stanem faktycznym. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało zawartość podziarna na poziomie 32,6%. Niezgodność tą potwierdziły także przeprowadzone z urzędu badania próbki kontrolnej nr 6031/24/4860, które wykazały zawartość podziarna wynoszącą 33,3%. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania zgodnie z ustalonym stanem faktycznym oraz przepisami prawa stwierdził, że w tej sprawie ziszczy się przesłanki do nałożenia na Stronę administracyjnej kary pieniężnej. Przepis art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się wniosku Strony dotyczącego umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowe, organ II instancji zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji jest zobowiązany do nałożenia na stronę administracyjną karę pieniężną. Zatem istnieje zgodny z art. art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji kary pieniężnej. Z powyższych względów należy wskazać, iż w tej sprawie nie zaistnieją okoliczności obligatoryjnego umorzenia postępowania w całości lub w części w trybie art. 105 § 1 Kpa. Zważywszy, że postępowanie, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wszczynane jest z urzędu, wobec czego nie było podstaw do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o umorzenie postępowania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony z 28 maja 2024 r. zasługuje na uwzględnienie jednakże z innych przyczyn niż w nim wskazane. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji postanowił o uwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania do organu I instancji, z uwagi na naruszenie art. 104 § 1 Kpa, przepis ten stanowi, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Organ I instancji pismem z 15 kwietnia 2024 r. wszczął wobec Strony postępowanie w sprawach:

- 1) nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, na

podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

- 2) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ I instancji zakończył postępowanie wydaniem 15 maja 2024 r. dwóch odrębnych decyzji:

- 1) nr 23/2024, w której na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył obowiązek uiszczenia kwoty 3.299,00 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań,
- 2) nr 24/2024, którą na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że powyższych decyzji nie można uznać za decyzje rozstrzygające sprawę w części, o których mowa w art. 104 § 2 Kpa. Ponieważ postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i postępowanie w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, to różne sprawy oparte o odmienne podstawy prawne, pomimo niewątpliwie istniejącej tożsamości podmiotowej tych spraw i tożsamym źródle ustaleń faktycznych. Kwestię tą trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny, orzekając w innej sprawie, że jest to dopuszczalne, gdy przedmiot postępowania może być podzielony, w tym znaczeniu, że możliwe jest rozstrzygnięcie kolejno co do istoty o kilku elementach składających się na całe uprawnienie lub obowiązek. Kryterium dopuszczalności wydania decyzji częściowej ma zatem charakter przedmiotowy, a nie podmiotowy (por. wyrok NSA z 28 stycznia 2015 r. sygn. akt I OSK 1976/13).

Jak stanowi art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Rozpatrując ponownie sprawę organ pierwszej instancji powinien wszcząć odrębne postępowanie w sprawie wymierzenia Stronie solidarnie administracyjną karę pieniężną w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i odrębne postępowanie w sprawie kosztów badań laboratoryjnych (nakładającej na współników spółki cywilnej solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł) i odpowiednio do ww. postępowań wydać dwie odrębne decyzje.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxx]
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.